

Хангоми варак задани саҳифаҳои шабакаҳои иҷтимоӣ ва расонаҳо чашмам ба навиштаи
игвобарандози кӯри нахзатӣ ва маз хабфурӯш Кӯри
Сайидюнус (аз истифодаи насаби «Истаравшанӣ» худдор
ӣ
мекунам, зеро ало
к
аманд намудани ин шахси
х
уввиятгумкарда ва ватанфур
ӯ
ш бо номи ин ша
х
ри бостон
ӣ
та
хк
ир ба Истаравшану истаравшани
х
ост)
бархӯрд. Аз хонандагони гиром
ӣ
маъзарат меҷоҳам, ки чунин истило
х
оти сахтеро истифода мебарам, вале
х
ар чизе ва касеро бо исми худааш бояд номбурд. Агар кӯр намебуд, рӯйирост воқеиятро
тахриф ва ҷониби
Ватани а
ҷ
додии худ санги дур
ӯг
ину бофтаи маломатро намертарофт.

Ӯ 24 соат дар шабонарӯз дар кофтукоб аст, ки кадом дурӯги тозаеро пайдо кунаду
нисбати зодго хаш, нисбати
замине, ки хуни ноғаш рехтааст па

х
н созад. Олами рангини То
ч
икистонро дар назди он
х
ое, ки си
г
ааш кардаанду даст ба даст, беранг созад. Ва со
х
иби
к
ути лоямӯте гардад. Мабла
г
и ба
к
авли эшон «бихур-намур»-ашонро дарёфт намояд.

Ин дафъа бухтону тавхинашро бар риштаи зуннори мазхаби охундиаш алайхи
Академияи илм

х
ои То
ч
икистон ва ро
х
бари ин дарго
х
и
илм чидааст.
Албатта, ин андешаҳо моли худӣ К
ӯ
ри Саидюнус набуда, ҳамон афкоре хастанд, ки дар магзаш
ч
о мекунанду аз забонаш бурун мекашанд.
Супоришест, ки и
ч
ро мекунад (накунад бинад, дар нишеманго
х
и
к
о
к
у хурдашудааш ончунон шатта мезананд, ки чашмони хирааш аз
х
ада

к
а боз бештар берун мебароянд).

Гуноҳи сарвари нави Академияи илмҳо танҳо якест: Ӯ аз дилу ҷон Ватанашро дӯст
медорад, барои пешрафту тавсеаи он мек

ӯ
шад, самти фаъолияти Академияро
ҷ
ониби рушди илм, кашфи технология
х
ои муосир баргардонид.

ӯ
дари ин борго
х
и му
к
аддасро барои он
х
ое, ки меҳостанд

ҷ
ойго
х
и илму дониш
х
ои дунявиро бо андеша

х
ои хурофотиву
хурофотпарастона
тасарруф намоянд, баст. Дар ин ҷ

ӯ
йхат, он
х
ое, ки К
ӯ
ри Юнус парастешон мекунад, шомил буданд.

Ин тоифаи кўрназаре ҷун Саидюнус, ки голибан фурсатталабу игвогаранд, муктазои
табиаташон ин аст, ки ҳар гоҳ бо давлатҳо, гурӯҳҳо, созмонҳои худиву бегона ҳампаймон
мешаванд ва ҷун

ҳумори нафсу
ҷ
ои дигарашон шикаст, ҷ

ӯ
тарафи дигар мегиранд. Сиёсат ва технологияи сиёсию мазхабии нахзати
х
о - саидюнус
х
ост.
Инҳо ва махсусан, к
ӯ
ри Саидюнус дар чохи беҳаёгӣ, шармандагӣ ва беномусӣ галтидаву гум шудаанд.

Пардаи чашми чунинҳо ончунон гафс гаштаву биноишашонро тира сохтааст, ки онҳо
огози кори НБО-и Рогун – иншоотеро, ки тоҷикҳо не, итолиёвӣ немису русу узбек Мӯъч
изаи Аср ва Тамаддуни Зеризаминиаш хонданд, намебинанд. Барои онҳо муҳим айб
ҷӯ
ист, чун наёфтанд айббофист.

Кӯри Саидюнус ва хоҷагони охундаш аслан бояд аз овардани номи Академияи илмҳо ба
забонашон шарм кунанд. Магар ҳаминҳо набуданд, ки ба таври ваҳшиёна ходимони
шинохта ва дар ҷаҳон маъруфи илми тоҷик Осимӣ, Исҳоқӣ,
Гуломов ва дахҳо нафари дигарро кушта,
меҳостанд ба ин васила равшании ситораи илми то
ҷ
икро тира ва акли миллатро тира созанд. То
ҷ
икро ба
ҷ
аҳолатистони асри миёна баргардонанд.

Аслан ба беномусе чун Кӯри Саидюнус набояд сари баҳс нишаст, чунки ба ин намеарзад.
ӯ
гумон мекунад, ки ҳама аллакай фаромӯш кардааст, ки ҷӣ
гуна зани худаш, як о
ҷ
изаи бегуноҳу беҳабарро қурбонии «
ҷ
осусбоз
ӣ
»-ҳои худу
охундонаш қард.

Дар хобу хаёли ин кӯр некӣ чой надорад. Бо тавлидкунандагони бадӣ дар никохи сига аст. Бояд танҳо ва танҳо аз охунди шиа улгу тарошаду аз фарзанди харомиашон – ташкилоти террористии нахзати ислом

ӣ

.

Аз онҳо намуна сохтан

ӣ

мешавад, дар бораашон афсона мебофад. Боду набудаширо нисори ин хизби пӯсида ва террорист мекунад. Чунки дастури хо

ч

агонаш хамин аст. Охундон,

ӯ

ХНИ робитаи танготанги акидатӣ, фикрӣ, мафкуравӣ, ахлоқӣ, молиявӣ, иҷтимоӣ ва сиёсӣ доранд. Аз роҳи пуштибонии

ин ташкилоти террорист

ӣ

лукмаи нон меёбад. Ин хаёти к

ӯ

ронаи

ӯ

ст - дар роҳи таблиғу ташвиқи ин хизби террорист

ӣ

умр ба сар мебарад, ба умед, ки рӯзе дасти буридаи террористони нахзати ро боз дар ҷомеаи тоҷик дароз бувилад.

Вале харгиз ба ормонаш нахоҳад расид расид. Ҷомеаи тоҷик аз игвою дасисаҳои террористони нахзатӣ ва к ӯрони таблиғгараш то тағи гулӯ сер шудааст ва нахоҳад гузошт, ки хизбе ифротгаро ва террорист бо пуштибонии к

ӯ

рназару к

ӯ

рдилоне аз кабили Саидюнус саҳифаи сафедии таърихи миллиро бо доғи беҳувиятӣ сиёҳ намоянд. Бо як ишора шоир:

Хар кӣ ҳақро ӯ надид аъмо бувад,

Харфи аъмой чӣ бемаъно бувад! (*аъмо* - *кӯр*)

Фаридуни Нурзод